

Skatteministeriet

28. januar 2025
J.nr. 2025 - 258

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 135 af 8. januar 2025 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steffen W. Frølund (LA).

Rasmus Stoklund

/ Rikke Kure Wendel

Spørgsmål

Advokat Michael Serup, der førte skatteydere sag for Højesteret jf. SKM 2024.344.HR, har i SR-SKAT 03 2024, ”Kursfastsættelse af udskudt skat ved succession”, beskrevet sagen og det for Højesteret gennemførte syn og skøn. Ud fra advokat Michael Serups artikel fremstår det sådan, at Skattestyrelsen i sit udkast til styresignal forbigår væsentlige elementer i den skønsrapport, som dannede grundlag for, at Skatteministeriet tog bekræftende til genmæle for Højesteret. Det fremgår således af skønsrapporten i sagen, at uafhængige parter ikke vil forhandle sig frem til én bestemt ”nutidsværdi”, og at de derfor heller ikke vil forhandle en ”fordeling” af en kursnedskrivning. Det fremgår endvidere af skønsrapporten, at ”... køber [vil] kunne forhandle sig til en kursansættelse af skatteforpligtelsen tæt på kurs 100, og dermed opnå den væsentligste del af successionsfordelen.” Ligeledes fremgår det, at blot ”skatteforpligtelsen ansættes til en kurs lavere end kurs 100 er det for sælger en fordel at gøre brug af succession.” Når der således ikke findes en markedsmæssig målestok for disse elementer, hvorfor og hvordan kan/skal Skattestyrelsen så foretage ligningsmæssig censur af, om parterne i en successionsoverdragelse har anvendt en ”realistisk udskydelseshorison”, og om de har foretaget en markedsmæssig ”fordeling” af en kursnedskrivning? Hvordan sikres det, at Skattestyrelsen rent faktisk løfter sin bevisbyrde i hvert enkelt tilfælde, så der ikke sker beskatning af ikke-eksisterende gaver, og at skatteyderne ikke i praksis pålægges en omvendt bevisbyrde.

Svar

Det er et grundlæggende skatteretligt princip, som følger af reglerne i statsskatteloven og boafgiftsloven, at en gave, der gives fx i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse, kan udløse gavebeskatning, når de almindelige betingelser for gavebeskatning er opfyldt.

Gavebeskatning forudsætter, at gavemodtager har modtaget en vederlagsfri formuefordel, som er udslag af gavegivers gavmildhed. Om der konkret er tale om en formuefordel, tager afsæt i, om en lignende overdragelse ville være foretaget på tilsvarende vilkår mellem uafhængige parter. Handler interesseforbundne parter ikke på de vilkår, som uafhængige parter ville gøre på et åbent marked, er der opnået en formuefordel, der efter omstændigheder kan udløse gavebeskatning. Denne målestok er derfor central for bedømmelsen af, om der er givet en gave i forbindelse med overdragelsen.

Afvigelser fra ovenstående findes forskellige steder i skattelovgivningen, men forudsætter i alle tilfælde en specifik undtagelse, hvis interesseforbundne parter fx ved en virksomhedsoverdragelse skal kunne overdrage på ikke-markedsmæssige vilkår, uden at den formuefordel, der derved opnås, efter omstændighederne anses for en gave, der skal betales skat eller gaveafgift af.

Afslutningsvist skal jeg i øvrigt henholde mig til svaret på SAU alm. del – spm. 134, hvori Skattestyrelsen redegør for opfattelsen af gældende ret i lyset af den omtalte højesteretsdom.